

Sis

– zeliha uyar · 23 Haziran 2012

göle sis inerdi sabahları
boynu bükük ördekler dolanırdı sonra
yüz yıllık çınarlar suskuya gömülürdü
ve ben kulağımda bir keman ritmiyle
seni düşünürdüm yıllardan sonra
güneş belli belirsiz delerdi sisin bağırını
prangalar hayallenirdi sislerde.
beyaz bir çiçek belirirdi sonra
kırılgan ve küskün bakardı dünyaya.
aynı zindan aynı dört duvar canlanırdı gözlerimde
geçmişin bizle olan hesabı bitmezdi
yeniden kanardı eskiyen tüm yaralar.
geçip gittiğini sandığım her olay
her olgu gardiyan kesilirdi sisli sabahlarda.
bırakmazdı peşimi senden sonra
sislerde çınarlar vuslata erer
ben seyre dalardım yine.
gök renkten renge girer kılık değiştirir
örtünürdü kızıla.
mora çalardı kimi zaman
hiç kabullenemediğim sensizliğin
yangınlarını bertaraf edemezdim.
sonra ve sonra sevmeler öğrendim
yalancı ihanetçi sevmeler dilin söylediği.
gözün kendisinden sakladığı sinsi sevmeler.
içimde korlar gözlerimde donan yaşlarla
göle sis inerdi sabahları
ve ben yıllardan sonra hala seni düşünürdüm